

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามคณะต่างๆ รวม 16 คณะ ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอข้อมูลจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ปี 2539 จำแนกตามคณะและเพศ จากฝ่ายสารสนเทศ สำนักทะเบียนและประมวลผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีนิสิตที่กำลังจะขึ้นปีที่ 4 จำนวน 3,658 คน แบ่งเป็นเพศชาย 1,560 คน และ เพศหญิง 2,098 คน ดังตารางที่ 5

ขั้นที่ 2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นตัวแทนของประชากรนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จริง ผู้วิจัยได้ใช้หลักการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

(ประคอง กรรณสูตร, 2538)

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน (มีค่าเท่ากับ 0.05)

แทนค่าในสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 361 คนแบ่งเป็นเพศชาย 154 คน และ เพศหญิง 207 คน สามารถจำแนกได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชากรนิสิตชั้นปีที่ 4 จำแนกตาม คณะ และ เพศ

คณะ	ชาย	หญิง	รวม (คน)	ร้อยละ		รวม ร้อยละ
	(คน)	(คน)		ชาย	หญิง	
วิศวกรรมศาสตร์	588	97	685	16.074	2.652	18.726
อักษรศาสตร์	25	267	292	0.683	7.299	7.982
วิทยาศาสตร์	157	245	402	4.292	6.698	10.990
รัฐศาสตร์	56	179	235	1.531	4.893	6.424
สถาปัตยกรรมศาสตร์	83	65	148	2.269	1.777	4.046
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	111	406	517	3.034	11.099	14.133
ครุศาสตร์	87	189	276	2.376	5.167	7.545
นิเทศศาสตร์	20	119	139	0.547	3.253	3.800
เศรษฐศาสตร์	62	82	144	1.695	2.242	3.937
แพทยศาสตร์	110	91	201	3.007	2.488	5.495
สัตวแพทยศาสตร์	65	7	72	1.777	0.191	1.968
ทันตแพทยศาสตร์	17	63	100	0.465	2.269	2.734
เภสัชศาสตร์	36	115	151	0.984	3.144	4.128
นิติศาสตร์	90	78	168	2.460	2.132	4.592
ศิลปกรรมศาสตร์	41	42	83	1.121	1.148	2.269
สหเวชศาสตร์	12	33	45	0.328	0.902	1.230
รวม	1,560	2,098	3,658	42.650	57.350	100.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างนิสิตที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตาม คณะและ เพศ

คณะ	ร้อยละชาย	ร้อยละหญิง	รวมร้อยละ	จำนวนตัวอย่าง (คน)		
				ชาย	หญิง	รวม
วิศวกรรมศาสตร์	16.074	2.652	18.726	58	10	68
อักษรศาสตร์	0.683	7.299	7.982	2	26	28
วิทยาศาสตร์	4.292	6.698	10.990	15	24	39
รัฐศาสตร์	1.531	4.893	6.424	6	18	24
สถาปัตยกรรมศาสตร์	2.269	1.777	4.046	8	6	14
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	3.034	11.099	14.133	11	40	51
ครุศาสตร์	2.378	5.167	7.545	9	19	28
นิเทศศาสตร์	0.547	3.253	3.800	2	12	14
เศรษฐศาสตร์	1.695	2.242	3.937	6	8	14
แพทยศาสตร์	3.007	2.466	5.495	11	9	20
สัตวแพทยศาสตร์	1.777	0.191	1.968	6	1	7
ทันตแพทยศาสตร์	0.465	2.269	2.734	2	6	10
เภสัชศาสตร์	0.984	3.144	4.128	4	11	15
นิติศาสตร์	2.460	2.132	4.592	9	8	17
ศิลปกรรมศาสตร์	1.121	1.148	2.269	4	4	6
สหเวชศาสตร์	0.326	0.902	1.230	1	3	4
รวม	42.650	57.350	100.000	154	207	361

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็นมาตรวัดจำนวนทั้งสิ้น 4 มาตร คือ

1. มาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมตามขอบเขตของการควบคุม (Sphere specific just world belief) ดัดแปลงจากมาตรของ Furnham และ Procter (1992) โดยแบ่งออกเป็นมาตรย่อย 3 มาตร คือ

- 1.1) มาตรฐานวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล
- 1.2) มาตรฐานวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะระหว่างบุคคล
- 1.3) มาตรฐานวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมือง

1. มาตรฐานวัดความรู้สึกทางบวก แปลมาจากมาตรฐานของ Watson, Clark, และ Tellegen (1988)
2. มาตรฐานวัดความพึงพอใจในชีวิต แปลมาจากมาตรฐานของ Pavot และ Diener (1993b)
3. มาตรฐานวัดความสุข แปลมาจากมาตรฐานวัดความสุขของ Fordyce (1987)

การสร้างเครื่องมือและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. มาตรฐานวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมตามขอบเขตของการควบคุม (Sphere specific just world belief) : SJWB สร้างโดย Furnham และ Procter (1992) มีข้อกระทงทั้งสิ้น 30 ข้อ มาตรฐานวัดเป็นมาตรฐานแบบมาตรฐานรวมการประมาณค่า แบ่งออกเป็น 7 ช่วง การตอบ

1.1 ผู้วิจัยศึกษามาตรของ Furnham และ Procter (1992) แล้วนำมาตราทั้ง 30 ข้อ มาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดยมาตรนี้แบ่งออกเป็น 3 มิติ มิติละ 10 ข้อ กระทง เป็นข้อกระทงทางบวก (just) และข้อกระทงทางลบ (unjust) อย่างละครึ่ง

1.2 ผู้วิจัยสร้างข้อกระทงคำถามเพิ่มอีก 30 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 มิติ มิติละ 10 ข้อ กระทง โดยมีข้อกระทงทางบวก (just) และข้อกระทงทางลบ (unjust) อย่างละครึ่ง โดยแบ่งตามแนวทฤษฎีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม

ข้อที่ 1.1 และ 1.2 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวนข้อกระทงที่ใช้ในการสร้างมาตรฐานวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมแบ่งออกเป็น 3 มิติ

มิติของความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม	จำนวนข้อความ just	จำนวนข้อความ unjust	รวม
1. มิติลักษณะส่วนบุคคล ของ Furnham และ Procter	5	5	10
ข้อกระทงที่ผู้วิจัยคิดเพิ่ม	5	5	10
2. มิติลักษณะระหว่างบุคคลของ Furnham และ Procter	5	5	10
ข้อกระทงที่ผู้วิจัยคิดเพิ่ม	5	5	10
3. มิติลักษณะทางสังคม-การเมืองของ Furnham และ Procter	5	5	10
ข้อกระทงที่ผู้วิจัยคิดเพิ่ม	5	5	10
รวม	30	30	60

1.3 นำข้อกระทงที่แปล 30 ข้อ และสร้างเพิ่ม 30 ข้อ มาให้อาจารย์ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร อุวรรณโณ กรุณาพิจารณาตัดสินความตรงตามเนื้อหา
(Content Validity) ความถูกต้องทางภาษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำข้อกระทงทั้ง 60 ข้อมาจัดเรียงเป็นชุดของมาตรฐานโดยตัดแปลง
รูปแบบ(format)ของมาตรฐาน ดูตัวอย่างมาตรฐานจากภาคผนวก ข

1.5 นำมาตรฐานที่สร้างขึ้นไปใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงภาคฤดู
ร้อน จำนวน 80 คน นำคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis)
ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทง
อื่นทั้งหมดของมาตรฐาน (Corrected Item-total Correlations) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญ
.05 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

มิตินี้ที่ 1 มาตรฐานย่อยความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล

1. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อวิเคราะห์ 20 ข้อ คือข้อกระทงที่ 1-20 กับ
กลุ่มตัวอย่าง 80 คน พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 15 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ
0.8500

2. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 15 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง
พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 15 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.6789
ดังตาราง ก ในภาคผนวก

ผลการวิเคราะห์ที่แสดงรายละเอียดในตาราง ก - ข ในภาคผนวก ข้อกระทงที่มี
คุณภาพตามการวิเคราะห์คือ ข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับผลรวมคำตอบของข้อ
กระทงอื่น ทั้งหมดของมาตรฐานนั้นอย่างมีนัยสำคัญในระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัย
พบว่า มาตรฐานวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติการรับรู้การควบคุมส่วนบุคคลจาก 20
ข้อ มีข้อกระทงที่มีคุณภาพ 15 ข้อ

ข้อที่ผ่านการคัดเลือกในการวิเคราะห์มาตรฐานย่อย มิตินี้ที่ 1 ส่วนบุคคล Personal
just world belief มีข้อกระทงทางบวก (Just) จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 1, 2, 5, 7, 13, 14,
และ 18 มีข้อกระทงทางลบ (Unjust) จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 3, 4, 6, 9, 15, 16, 17,
และ 20 รวมทั้งสิ้น 15 ข้อกระทง

จากการวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน
(Coefficient of Internal Consistency) ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการ
วิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรฐาน มีค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา = 0.68 ซึ่งมีค่าความคงที่ภายในมาก
กว่ามาตรฐานฉบับของ Fumham และ Procter (1992) ซึ่งมีค่าความคงที่ภายใน เท่ากับ 0.58

มิตีที่ 2 มาตรการย่อยความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิตีลักษณะระหว่างบุคคล

1. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อวิเคราะห์ 20 ข้อ คือข้อกระทงที่ 21-40 กับกลุ่มตัวอย่าง 80 คนพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 11 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.5430

2. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 11 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 10 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.6961

3. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 10 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 9 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.7032

4. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 9 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 8 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.7092

5. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 8 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 8 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.7214
 ดังตาราง ข ในภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดในตาราง ข-ค ในภาคผนวก ก ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์ คือ ข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับผลรวมค่าตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรนั้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัยพบว่า มาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิตีการรับรู้การควบคุมระหว่างบุคคลจาก 20 ข้อ มีข้อกระทงที่มีคุณภาพ 8 ข้อ

ข้อที่ผ่านการคัดเลือกการวิเคราะห์มาตรการย่อย มิตีที่ 2 มิตีระหว่างบุคคล (Interpersonal just world belief) ไม่มีข้อกระทงทางบวก (Just) ที่ผ่านการคัดเลือกเลย และมีข้อกระทงทางลบ (Unjust) จำนวนทั้งหมด 8 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 21, 22, 26, 33, 34, 36, 37, และ 39

จากการวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Coefficient of Internal Consistency) ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายชื่อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตร มีค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา = 0.72 ซึ่งมีค่าความคงที่ภายในมากกว่ามาตรต้นฉบับของ Furnham และ Procter (1992) ซึ่งมีค่าความคงที่ภายใน เท่ากับ 0.60

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มิตีที่ 3 มาตรฐานของความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมือง

1. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อวิเคราะห์ 20 ข้อ คือข้อกระทงที่ 41-60 กับกลุ่มตัวอย่าง 80 คนพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 10 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.6143

2. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพ

พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 9 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.6347

3. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 9 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 8 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.6494

4. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 8 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งพบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 8 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.6541

ดังตาราง ม ในภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดในตาราง ม-จ ในภาคผนวก ก ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์ คือ ข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่น ทั้งหมดของมาตรนั้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัยพบว่า มาตรฐานความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมืองจาก 20 ข้อ มีข้อกระทงที่มีคุณภาพ 8 ข้อ

ข้อที่ผ่านการคัดเลือกการวิเคราะห์มาตรฐานย่อย มิตีที่ 3 มิติลักษณะทางสังคม-การเมือง Socio-political just world belief มีข้อกระทงทางบวก (Just) 1 ข้อ คือข้อที่ 53 ที่ผ่านการคัดเลือกข้อกระทง และมีข้อกระทงทางลบ (Unjust) จำนวนทั้งหมด 7 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 41, 45, 47, 49, 51, 57, และ 59

จากการวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Coefficient of Internal Consistency) ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตร มีค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา = 0.65 ซึ่งมีค่าความคงที่ภายในมากกว่ามาตรฐานฉบับของ Furnham และ Procter (1992) ซึ่งมีค่าความคงที่ภายใน เท่ากับ 0.63

การวิเคราะห์ความตรงของมาตร SJWB

ผู้วิจัยใช้วิธีการหาความตรงร่วม (Concurrent Validity) ระหว่างมาตร SJWB กับมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมที่สร้างโดย Rubin และ Peplau (1975) มาตรฐานของ Rubin และ Peplau ถือได้ว่าเป็นมาตรหลักที่นิยมนำมาใช้ศึกษาในหัวข้อความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม มาตรฐานดังกล่าวได้ถูกนำไปใช้ศึกษามากมาย แต่มีข้อจำกัดคือมาตรมีลักษณะ

เป็นการวัดทางจิตหลายมิติและไม่ได้ถูกพัฒนามาระยะหนึ่งแล้ว มาตรฐานของ Rubin และ Peplau (1975) มีค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .80 แต่เมื่อมีนักวิจัยอื่นๆ นำไปใช้ ก็พบว่ายังมีความคลาดเคลื่อนอยู่บ้าง เช่น Lipkus, Dalbert และ Siegler พบว่ามาตรฐานของ Rubin และ Peplau (1975) มีค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .68 Ritter, Benson , และ Synder พบว่ามาตรฐานของ Rubin และ Peplau (1975) มีค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .63 เท่านั้น

ผู้วิจัยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานทั้ง 2 มาตรฐาน โดยการให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างมาตรฐาน 80 คน ตอบมาตรฐานทั้ง 2 ชุด พบว่ามาตรฐานทั้ง 2 ชุดมีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน 0.54 ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.001 และพบว่ามาตรฐานของ Rubin และ Peplau (1975) มีค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .64

2. มาตรฐานวัดความรู้สึกทางบวก (The PANAS Scales) ของ Watson, Clark และ Tellegen (1988) มาตรฐานนี้ใช้วัดอารมณ์ทางบวกและอารมณ์ทางลบของบุคคล ตามหัวข้อเรื่องความรู้สึกที่ดีเชิงอติวิสัย มาตรฐานนี้แบ่งเป็นการประเมินคำคุณศัพท์ทางบวก 10 คำ และคำคุณศัพท์ทางลบอีก 10 คำ แต่ละคำจะเป็นคำคุณศัพท์ที่แสดงถึงอารมณ์ลักษณะต่างๆ รูปแบบของการตอบแบ่งออกเป็น 5 ช่วง การตอบ

2.1 ผู้วิจัยศึกษามาตรฐานของ Watson, Clark และ Tellegen (1988) แล้วนำมาตรฐานทั้ง 20 ข้อมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดยมาตรฐานนี้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ด้านละ 10 คำเป็นคำทางบวก และคำทางลบอย่างละครึ่ง

2.2 ผู้วิจัยคิดคำเพิ่มอีก 10 คำ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ด้านละ 5 คำ

2.3 นำมาตรฐานที่แปลคำคุณศัพท์ 20 คำ และคิดเพิ่ม 10 คำ มาให้อาจารย์ที่ปรึกษารองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร อูวรรณโณ กรุณาพิจารณา ความถูกต้องทางภาษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข และตรวจรูปแบบมาตรฐาน

2.4 นำคำคุณศัพท์ทั้ง 30 คำมาจัดเรียงเป็นชุดของมาตรฐานโดยตัดแปลงรูปแบบ(format)ของมาตรฐาน และเลือกช่วงให้ผู้ตอบ ตอบเพียง 4 ช่วงเวลา ดูตัวอย่างมาตรฐานจากภาคผนวก ข

2.5 นำมาตรฐานที่สร้างขึ้นไปใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงภาคฤดูร้อน จำนวน 75 คน นำคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์รายข้อ (item analysis) ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าละคำกับผลรวมของค่าอื่นทั้งหมดของ

มาตร (Corrected Item-total Correlations) โดยแบ่งออกเป็น 2 มาตร คือ อารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แยกรายมาตรโดยแบ่งตามช่วงเวลา 4 ช่วง เมื่อวิเคราะห์ กับกลุ่มตัวอย่าง 80 คน ได้ค่าคุณศัพท์ทุกค่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ผ่านได้ ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าความคงที่ภายใน (สัมประสิทธิ์อัลฟา) ของมาตร PA และ NA ในชั้นสร้าง

ช่วงเวลาที่ประเมิน	จำนวน ข้อกระทง	n	สัมประสิทธิ์ ความคงที่ ของ PA	สัมประสิทธิ์ ความคงที่ ของ NA
อารมณ์ขณะที่กำลังประเมิน	20	75	.88	.89
อารมณ์เมื่อ 2-3 วันก่อน	20	75	.88	.86
อารมณ์เมื่อสัปดาห์ก่อน	20	75	.86	.87
อารมณ์โดยทั่วไป	20	75	.91	.86

PA = อารมณ์ทางบวก NA= อารมณ์ทางลบ

เนื่องจากการวัดความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัย เป็นการวัดถึงลักษณะความรู้สึกโดยทั่วไป ในการคิดคะแนนความรู้สึกทางบวก ผู้วิจัยจึงจะคิดคะแนนของมาตร PANAS เพียงแค่ในช่วง เวลาการประเมินอารมณ์โดยทั่ว ๆ ไป เท่านั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเที่ยงโดยการคำนวณค่า สัมประสิทธิ์อัลฟาแยกระหว่างมาตรค่าคุณศัพท์ทางบวก และ ค่าคุณศัพท์ทางลบ

1.6 หลังจากหาความเที่ยงโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาแล้ว ผู้วิจัย พิจารณาผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อ กระทงอื่นทั้งหมดของมาตรในตาราง ข และ ฉ ในภาคผนวก

จากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างกลุ่มสูง-ต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อกระทง เฉพาะข้อที่ผ่านทั้งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทง อื่นทั้งหมด และข้อที่ผ่านค่าที ดังตาราง ฉ และ ตาราง ญ. ในภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ความตรงของมาตร PANAS

ผู้วิจัยใช้วิธีการหาความตรงร่วม (Concurrent Validity) ระหว่างมาตร PANAS กับมาตรวัดอารมณ์ Affectometer 2 ของ Kammann และ Flett (1983) ซึ่งเป็นมาตรที่ใช้ศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ทางบวกและอารมณ์ทางลบ โดยแปลงมาตรออกเป็น 2 มาตร คือ มาตรที่เป็นข้อกระทง จำนวน 20 ข้อ และข้อที่เป็นคำคุณศัพท์ 20 ข้อ มีค่าความเที่ยง อัลฟา เท่ากับ .88 และ .93 ตามลำดับ มาตรของ Kammann และ Flett (1983) ได้ถูกนำไปศึกษามากมาย และต่อมาก็มีการวัดในเรื่องอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ดีเชิงอติวิสัยที่ใหม่ ๆ มากขึ้น ดังเช่นที่ Watson, Clark และ Tellegen (1988) ได้ทำการพัฒนามาตร โดยการหาความตรง มีการหาความตรงของมาตรโดยหาความตรงภายนอกกับมาตรต่างๆ เช่น Hopkins Symptom Checklist (HSCL) ของ Derogatis, Lipman, Rickels, Uhlenhuth, และ Covi, 1974 ; Beck Depression Inventory (BDI) ของ Beck et al., 1961 และ A-State ของ Spielberger et al., 1970 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของมาตร PANAS ทั้งทาง บวก และทางลบ กับมาตรอื่นๆ จากงานของ Watson, Clark และ Tellegen (1988)

การวัด และ PANAS ตามช่วงเวลา	n	ค่าสหสัมพันธ์กับมาตร	
		PANASNA	PANASPA
HSCL			
2-3 สัปดาห์ที่แล้ว	398	.74	-.19
วันนี้	53	.65	-.29
BDI			
2-3 วันก่อน	880	.56	-.35
2-3 สัปดาห์ที่แล้ว	208	.58	-.36
A-State			
2-3 สัปดาห์ที่แล้ว	203	.51	-.35

ผู้วิจัยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรทั้ง 2 มาตร โดยการให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างมาตร 75 คน ตอบมาตรทั้ง 2 ชุด พบว่ามาตรทั้ง 2 ชุดมีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน 0.69 ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.001

เนื่องจากระหว่างที่ทำงานในชั้นสร้างมาตร กลุ่มตัวอย่างที่ตอบมาตร PANAS มีความรู้สึกวามাত্রนี้ยาวมากและยากที่จะตัดสินใจ กอรปกับสิ่งที่ยุวิจัยต้องการนำมาใช้จริง คือ อารมณ์โดยทั่วๆ ไป ผู้วิจัยจึงตัดช่วงเวลาออก 1 ช่วง คือ อารมณ์เมื่อ 2-3 วันก่อน แต่ยังคงอารมณ์ในขณะนี้กับอารมณ์เมื่อสัปดาห์ที่แล้วไว้ เพื่อเป็นแนวในการคิดและตัดสินใจตอบมาตรที่วัดอารมณ์โดยทั่วๆ ไป

3. มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิต (Satisfaction with life scale) ของ Pavot และ Diener (1993b) SWL มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิต 5 ข้อกระทง มาตรวัดในการวิจัยครั้งนี้ Pavot และ Diener ได้ศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูล (Normative data) เกี่ยวกับความเที่ยงของมาตรนี้ มาตรวัดเป็นมาตรแบบมาตรรวมการประมาณค่า แบ่งออกเป็น 7 ช่วง การตอบ

3.1 ผู้วิจัยศึกษามาตรดังกล่าวแล้วนำมาตรทั้ง 5 ข้อมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย

3.2 นำข้อกระทงที่แปลทั้ง 5 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร อุวรรณโณ กรุณาพิจารณาตัดสินความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องทางภาษาดูดจนปรับปรุงแก้ไข

3.3 นำข้อกระทงทั้ง 5 ข้อมาจัดเรียงเป็นชุดของมาตรโดยดัดแปลงรูปแบบ(format)ของมาตร ดูตัวอย่างมาตรจากภาคผนวก ข

3.4 นำมาตรที่สร้างขึ้นไปใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงภาคฤดูร้อน จำนวน 80 คน นำคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์รายข้อ (item analysis) ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-total Correlations) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อวิเคราะห์ 5 ข้อกับกลุ่มตัวอย่าง 80 คน พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 5 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .7001

ผลการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดในตาราง ฎ-ฎ ในภาคผนวก ก ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์ คือ ข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่น ทั้งหมดของมาตรนั้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัยพบว่า มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิต 5 ข้อ มีข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้ง 5 ข้อ

จากการวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Coefficient of Internal Consistency) ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตร มีค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา = 0.70

3.5 หลังจากทำการหาความเที่ยงโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรแล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างกลุ่มสูง-ต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อกระทงเฉพาะข้อที่ผ่านทั้งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมด และข้อที่ผ่านค่าที่ ดังตาราง ๗ ในภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ความตรงของมาตร SWL

ผู้วิจัยใช้วิธีการหาความตรงร่วม (Concurrent Validity) ระหว่างมาตร SWL กับมาตร วัดความพึงพอใจในชีวิตของวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ของ จูร์ริตัน คุมอีม (2537) ซึ่งเป็นมาตรที่ใช้ศึกษาถึงเรื่องความพึงพอใจในชีวิต มาตรที่จูร์ริตัน คุมอีม ได้สร้างไว้ รายงานว่ามีค่าความเที่ยงแบบความคงที่ภายใน ค่าอัลฟา เท่ากับ .91 มาตรเป็นแบบมาตรรวมการประมาณค่า แบ่งช่วงตอบออกเป็น 5 ช่วง มีจำนวนทั้งสิ้น 25 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 15 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 10 ข้อ

ผู้วิจัยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรทั้ง 2 มาตร โดยการให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างมาตร 80 คน ตอบมาตรทั้ง 2 ชุด พบว่ามาตรทั้ง 2 ชุดมีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน 0.56 ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.001

4. มาตรวัดความสุข (Happiness measures) ของ Fordyce (1987) (HM) มาตรวัดความสุขแบ่งออกเป็นข้อคำถามหลัก 2 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นข้อที่หนึ่ง คือ การให้เลือกตอบความสุขที่แบ่งออกเป็น 11 จุด และข้อที่ 2 จะให้ผู้ตอบมาตรระบุว่าตนมีเปอร์เซ็นต์ของเวลาที่รู้สึกมีความสุข เปอร์เซ็นต์ของเวลาที่รู้สึกไม่มีความสุข และเปอร์เซ็นต์ของเวลาที่รู้สึกกลางๆเพียงใด โดยจะคำนวณคะแนนจากมาตร คือ

$$\left((\text{ตัวเลือกในข้อที่ 1} \times 10) + \text{เปอร์เซ็นต์ของความสุข} \right) / 2$$

ตัวอย่างเช่น ผู้ตอบ ตอบข้อ 1 ที่ระดับ 7 และระบุว่าตนมีความสุขประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ สามารถคำนวณได้ดังนี้ $(7 \times 10) + 60 / 2 = 75$ คะแนนรวม Combination 75 หมายถึง บุคคลผู้นั้นมีความสุขในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

ขั้นตอนการสร้างมาตรฐานและประสิทธิภาพของมาตรฐาน

4.1 ผู้วิจัยศึกษามาตรดังกล่าวแล้วนำมาตรทั้ง 2 ข้อมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย

4.2 นำข้อกระทงที่แปลแล้วทั้ง 2 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร อุวรรณโณ กรุณาพิจารณาตัดสินความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องทางภาษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข

4.3 จัดเรียงเป็นชุดของมาตรฐานโดยคงรูปแบบ(format)ของมาตรฐาน ตัวอย่างมาตรฐานจากภาคผนวกหน้า 114

4.4 นำมาตรฐานที่สร้างขึ้นไปใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังเรียนในช่วงภาคฤดูร้อน จำนวน 80 คน ตอบมาตรฐาน

การวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรฐาน

ผู้วิจัยหาความเที่ยงของมาตรฐาน HM โดยวิธีสอบซ้ำ (test-retest) ในกลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างมาตรฐานอีก 80 คน โดยกลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างมาตรฐานนี้ เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2-4 ตอบ (เป็นคนละคนกับในชั้นการหาความตรง) หลังจากวัตรอบแรกในระหว่างวันที่ 11-12 พฤษภาคม 2540 ผู้วิจัยได้เว้นระยะห่าง 2 สัปดาห์แล้วนำมาตรฐานไปเก็บเพื่อทำการทดสอบซ้ำ กับคนในกลุ่มเดิม 75 คน (อีก 5 คนตามตัวไม่พบ) พบว่าระหว่างการสอบครั้งแรกและการสอบซ้ำที่ทิ้งระยะห่าง 2 สัปดาห์ มาตรฐานนี้มีค่าความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน มีค่าเท่ากับ 0.8097 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001

การวิเคราะห์ความตรงของมาตรฐาน

ผู้วิจัยใช้วิธีการหาความตรงร่วม (Concurrent Validity) ระหว่างมาตรฐาน HM กับมาตรฐานวัดความสุข MUNSH ของ Kozma และ Stones (1980) ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ใช้ศึกษาถึงความสุข มาตรฐานที่ Kozma และ Stones (1980) ได้สร้างไว้ รายงานว่ามีค่าความเที่ยงแบบความคงที่ภายใน ค่าอัลฟา เท่ากับ .85 และเมื่อทดสอบด้วยวิธีสอบซ้ำ (test-retest) มาตรฐานดังกล่าวมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .70 มีจำนวนทั้งสิ้น 24 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 12 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 12 ข้อ

ผู้วิจัยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานทั้ง 2 มาตรฐาน โดยการให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างมาตรฐาน 80 คน ตอบมาตรฐานทั้ง 2 ชุด พบว่ามาตรฐานทั้ง 2 ชุดมีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน 0.54 ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.001

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตทั้ง 16 คณะ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วจึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ใช้เวลาในการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด 30 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้จะวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เอส พี เอส เอส ซี พลัส (SPSS/PC+) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่ 1-9 ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

ข้อที่ 10 ใช้การวิเคราะห์ One-way analysis of variance

ข้อที่ 11 ทดสอบค่าที (t-test)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย